मृतश्च। अतो ऽहं ब्रवीमि।

यस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा मित्रोक्तं न करोति यः।
स एव निधनं याति यथा मन्थरकौलिकः ॥५८॥

चक्रधरः पुनरेवाह। सर्वो ऽपि जनो ऽश्रद्धेयामाशापिशाचिकां प्राप्य
५ हास्यपदवीं याति। अथवा साध्विदमुच्यते।

अनागतवतीं चिन्तामसम्भाव्यां करोति यः।
स एव पाण्डुरः शेते सोमशर्मपिता यथा ॥५९॥

कथा सुवर्णसिद्ध आह। कथमेतत्। सो ऽब्रवीत्। कस्मिंश्चिदधिष्ठाने
॥९॥ स्वभावकृपणो नाम ब्राह्मणः प्रतिवसति स्म। तेन भिक्षार्जितैः
१० सक्तुभिः भुक्तशेषैः कलशः सम्पूरितः। तं च कलशं नागदन्ते ऽवल
म्ब्य तस्याधस्तात् खट्वां निधाय सततमेकदृष्ट्या तमवलोकयन् रात्रौ
चिन्तयामास। सक्तुभिः परिपूर्णो ऽयं तावद्घटो वर्तते। तद्यदि दुर्भिक्षं
भविष्यति तदा रूपकाणां शतमस्मिन्नुत्पत्स्यते। ततश्च तेनाजाद्वयमहं
ग्रहीष्ये। ततः षण्मासिकप्रसववशादजायूथं भविष्यति। ततो ऽजा
१५ भिर्गावः। गवां प्रसवात् तदपत्यविक्रयं करिष्यामि। ततो गोभिर्म
हिष्यः। महिषीभिर्बडवाः। बडवाप्रसवतो मम प्रभूता अश्वा भवि
ष्यन्ति। तेषां विक्रयात् प्रभूतं सुवर्णं भविष्यति। सुवर्णेन चतुःशालं
गृहं सम्पत्स्यते। ततश्च कश्चिद्ब्राह्मणो मम गृहमभ्येत्य प्राप्तवरां रूपा
ढ्यां कन्यां प्रदास्यति। तस्याः पुत्रो जनिष्यते। तस्याहं सोमशर्मेति
२० नाम करिष्यामि। ततस्तस्मिन् जानुचलनयोग्ये सञ्जाते ऽहं पुस्तकं
गृहीत्वाश्वचलनशालायाः पृष्ठदेशे समुपविश्य तदवधारयिष्यामि।
एतस्मिन्नन्तरे सोमशर्मा मां दृष्ट्वा जनन्या उत्सङ्गाज्जानुप्रचलनपरो
ऽश्वखुरासन्नवर्ती मत्समीपमागमिष्यति। ततो ऽहं ब्राह्मणीं कोपा
विष्टो ऽभिधास्यामि। गृह्यतां गृह्यतां बालकः। सापि गृहकर्मव्य
२५ यतयास्मद्वचनं न श्रोष्यति। ततो ऽहं समुत्थाय तां पादप्रहारेण